

BERÄTTELSE: PÅ BESÖK

Kolla här! Det här är jag, Pedro, på väg ut till San Antonio. Missionären Lisa, hennes son Erik och jag ska hälsa på Carmen.

Hon bor med sin man Oswaldo och 6 barn i ett litet hus ute i byn. Fast egentligen har hon åtta barn! Men de två äldsta bor inte hemma just nu. Sånär heter de allihop: Rosita, Willy, Gabi, Medalit, Oswaldito (han har samma namn som sin pappa, men med -ito på slutet som betyder "lilla"), Sisto & Lorenzo (tvillingar) och till slut Adrian.

Lisa och Erik har berättat för mig att de var med på Adrians dop för ett par år sedan. Jag fick se några bilder från det tillfället:

När vi kommer fram till huset där de bor är Oswaldo, Carmen och Adrian där. Efter en liten stund kommer tvillingpojarna också. De verkar lite blyga för Erik till att börja med. Men så börjar vi prata om vad de tycker om att göra och alla – Adrian, Sisto, Lorenzo och Erik – är väldigt överens om att

de gillar fotboll väldigt mycket. Även matematik är de överens om, att det är det bästa ämnet i skolan. Adrian gillar också "kommunikation", säger han (där man lär sig läsa och skriva).

— Vad vill ni blir när ni blir stora då? frågar Lisa.

Adrian vill bli fotbollsspelare, Sisto vill jobba som vakt som sin pappa och Lorenzo vill bli militär. Erik vill bli fotbollsspelare eller bonde.

När pojkarna nu förenats av sitt fotbollsinträsse så börjar de spela, medan Lisa och jag pratar med Carmen och Oswaldo om varför de är kristna och varför de är med i den lilla lutherska kyrkan i San Antonio, som heter "Jesús luz del mundo" (Jesus världens ljus).

— Hur kommer det sig att ni kom med i kyrkan?

— Jo, det var min "sobrino" (brors- eller syster-son) som gick, och våra barn följde med till barnsamlingarna i kyrkan, berättar Carmen. Sen började jag följa med, jag ville höra Guds ord. Innan gick vi till en mormonkyrka, men vi gillade det inte riktigt för det var väldigt strikt att man skulle ge pengar i kollekt och som tionde.

— Hur länge har ni varit med i kyrkan?

— Carmen har gått kanske 10 år, säger Oswaldo. Jag kom med några år senare. Jag började följa med för jag ville också höra Guds ord, och så lärde jag känna pastorn. Vi är vänner nu. Jag jobbar ibland på söndagarna och då brukar jag meddela pastorn att jag inte kan komma på gudstjänsten.

— Varför är det viktigt att höra Guds ord? undrar Lisa. Adrian svarar att det är för att lära sig att be. Carmen fortsätter:

— För att lära oss mer om Gud, förstå mer. Gud finns i sitt Ord.

Carmen tycker om att gå i kyrkan och brukar ta de tre yngsta pojkarna med sig. Ibland vill Sisto och Lorenzo stanna hemma men då säger Carmen att det är tid för bön nu, och då brukar de följa med utan att protestera.

Här sticker jag in med en fråga till Adrian:

— Jag fick se några bilder från när du döptes. Vad minns du från ditt dop?

Adrian skruvar lite generat på sig. Han verkar ha svårt att minnas. Men sen kommer han på:

— När de hällde vatten på mitt huvud. Och att mina faddrar gav mig en leksaksbil.

Lisa frågar varför det är viktigt att döpas. Men det har Adrian svårt att svara på. Pappa får hjälpa till:

— För att få den helige...

— Ande, fyller Adrian i.

Familjens övriga barn är döpta när de var små i den katolska kyrkan. Så är det för de allra flesta peruaner.

Nu kommer även Oswaldito hem. Han brukar inte gå på gudstjänsterna men går på tonårsgruppen på lördagarna. Han berättar att han gillar allt de gör där, men mest gillade han lekarna som de brukade göra med volontärerna Hanna och Louise som bodde i Chiclayo förra året.

— Oswaldo (pappan alltså), vem är Jesus för dig?

— Han är vår frälsare. Han gav sitt liv för att rädda oss från våra synder. Han är den viktigaste

personen. Gud har gjort många goda saker för oss.

— För mig är Jesus den som är utvald av sin Far för att rädda oss, säger Carmen. Han undervisade om hur vi ska älska varandra. Han gav allt för oss.

Lisa ställer samma fråga till Oswaldito:

— Jesus är vår frälsare som på korset gjorde oss fria från synden.

Adrian säger att Jesus är vår far.

Familjen berättar att de alltid brukar be hemma innan de äter middag. Och tisdagar och torsdagar, för det är det som passar med pappa Oswaldos jobb, så brukar föräldrarna samla familjen, läsa en Bibelvers och förklara den.

När samtalet går mot sitt slut så bjuder Carmen på juice och kex med marmelad. När vi ätit det hjälper hon oss att tvätta händerna genom att hälla vatten från en hink över våra händer, för de har just nu inget vatten i kranen.

Pappa Oswaldo jobbar som sagt som vakt, ena veckan jobbar han natt och andra veckan jobbar han dag. Nu ska han iväg och jobba natt, så Lisa erbjuder honom skjuts i bilen in till Chiclayo. Därifrån ska han vidare till en annan by som heter Ferreñafe. Carmen stannar hemma, hon har tidigare jobbat på en fabrik med chili, men nu ägnar hon sig åt hemmet och barnen.

Innan vi går tar Lisa ett kort på mig och familjen 😊

Tack så mycket för att jag fick komma på besök

PEDRO I PERU